

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61

24 септември 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/С 341/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/С 341/02 Дело С-707/17: Определение на Съда (шести състав) от 12 юли 2018 г. (преюдициално запитване от Районен съд Свиленград — България) — Наказателно производство срещу Даниела Пинзару и Роберт-Андрей Черистиниу (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Контрол на пари в брой, които се внасят или изнасят от Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1889/2005 — Неизпълнение на задължението за деклариране — Санкции, предвидени от националното право — Мярка за отнемане в полза на държавата на недеklarираната сума — Наказание лишаване от свобода — Глоба в размер на двойната сума на предмета на престъплението — Пропорционалност) 2

2018/С 341/03 Дело С-269/18: Определение на Съда (първи състав) от 5 юли 2018 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/С и J, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграфи 6 и 8 — Очевидно неоснователна молба за международна закрила — Право на ефективна защита — Разрешение за оставане на територията на държава членка — Директива 2008/115/ЕО — Членове 2, 3 и 15 — Незаконен престой — Задържане) 3

2018/C 341/04	Дело C-328/18 P: Жалба, подадена на 17 май 2018 г. от Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 7 март 2018 г. по дело T-6/17 — Equivalenza Manufactory/EUIPO — ITM Entreprises (Black Label by Equivalenza)	3
2018/C 341/05	Дело C-413/18 P: Жалба, подадена на 21 юни 2018 г. от Н срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 11 април 2018 г. по дело T-271/10 RENV, Н/Съвет на Европейския съюз . . .	4
2018/C 341/06	Дело C-418/18 P: Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. от European Citizens' Initiative One of Us срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав състав) на 23 април 2018 г. по дело T-561/14, European Citizens' Initiative One of Us and others/Европейска комисия	5
2018/C 341/07	Дело C-427/18 P: Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. от Европейската служба за външна дейност срещу решение, постановено от Общия съд (пети състав) на 13 април 2018 г. по дело T-119/17, Alba Aguilera/ЕСВД	6
2018/C 341/08	Дело C-436/18 P: Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. от Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 23 април 2018 г. по дело T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel/Европейска комисия	7
2018/C 341/09	Дело C-458/18: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 12 юли 2018 година — „ДжиВиСи Сървисиз (България)“ ЕООД / Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София	8
2018/C 341/10	Дело C-461/18 P: Жалба, подадена на 13 юли 2018 г. от Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 май 2018 г. по дело T-431/12, Distillerie Bonollo и др./Съвет на Европейския съюз	8
2018/C 341/11	Дело C-502/18: Преюдициално запитване от Městský soud v Praze (Чешка република), постъпило на 30 юли 2018 г. — CS и др./České aerolinie a.s.	9
2018/C 341/12	Дело C-674/16 P: Определение на председателя на Съда от 7 юни 2018 г. — Guccio Gucci SpA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Guess? IP Holder LP	10
2018/C 341/13	Дело C-675/16 P: Определение на председателя Съда от 7 юни 2018 г. — Guccio Gucci SpA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Guess? IP Holder LP	10
2018/C 341/14	Дело C-63/17: Определение на председателя на Съда от 13 юли 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'Instance de Limoges — Франция) — Banque Solfea SA/Jean-François Veitl	10
2018/C 341/15	Дело C-256/17: Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 2 юли 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Rotterdam — Нидерландия) — Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt, с участието на: Koninklijke PostNL BV	11
2018/C 341/16	Дело C-392/17: Определение на председателя на Съда от 15 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel Oradea — Румъния) — Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA	11
2018/C 341/17	Дело C-618/17: Определение на председателя на Съда от 22 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'Instance de Limoges — Франция) — BNP Paribas Personal Finance SA/Roger Ducloux, Marie Josée Ducloux	11
2018/C 341/18	Дело C-20/18: Определение на председателя на Съда от 14 юни 2018 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург, встъпила страна: Френска република	11
2018/C 341/19	Дело C-61/18: Определение на председателя на Съда от 4 юни 2018 г. — Европейска комисия/Република България	12

2018/C 341/20	Дело C-116/18: Определение на председателя на Съда от 13 юни 2018 г. — Европейска комисия/Румъния	12
2018/C 341/21	Дело C-147/18: Определение на председателя на Съда от 22 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Almería — Испания) — Banco Mare Nostrum SA/Ignacio Jesús Berenguel Nieto, Carmen Sonia Salinas López	12
2018/C 341/22	Дело C-173/18: Определение на председателя на Съда от 26 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	12
2018/C 341/23	Дело C-205/18: Определение на председателя на Съда от 21 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel Pitești — Румъния) — Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burdub, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea	13
Общ съд		
2018/C 341/24	Дело T-612/16: Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — PS/ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Социална сигурност — Трудова злополука — Пълна и трайна инвалидност — Професионален произход на заболяването — Осигурителна схема за трудови злополуки и професионални заболявания — Вноски в пенсионноосигурителна схема — Задължение за полагане на грижа — Отговорност — Неимуществена вреда)	14
2018/C 341/25	Дело T-273/17: Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Quadri di Cardano/Комисия „Публична служба — Договорно наети служители — Надбавки за експатриране — Член 4, параграф 1, буква б) от приложение VII към Правилника — Десетгодишен референтен период — Гражданство на държавата по месторабота — Пребиване в държавата по месторабота — Изпълнение на функции в международна организация — договор за временно наети служители“)	14
2018/C 341/26	Дело T-275/17: Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Curto/Парламент (Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически тормоз — Консултативен комитет за предотвратяване на психическия тормоз на работното място, разглеждащ жалби на акредитирани парламентарни сътрудници срещу депутати от Европейския парламент — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Грешка в преценката — Обхват на задължението за съдействие — Продължителност на административното производство — Разумен срок — Отказ да бъдат съобщени докладите на Консултативния комитет)	15
2018/C 341/27	Дело T-377/17: Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — SQ/ЕИБ (Публична служба — Персонал на ЕИБ — Жалба за психически тормоз — Административно разследване — Понятие „психически тормоз“ — Искане за повторемост на укоримото поведение, за да съставлява „психически тормоз“ — Отказ за започване на дисциплинарно производство срещу извършителя на тези действия — Задължение за поверителност относно наличието на висяща процедура по административно разследване и впоследствие относно решението за приключване на процедурата, с което се установява наличието на случай на психически тормоз)	16
2018/C 341/28	Дело T-379/18: Жалба, подадена на 22 юни 2018 г. — WI/Комисия	16
2018/C 341/29	Дело T-417/18: Жалба, подадена на 6 юли 2018 г. — CdT/EUIPO	17
2018/C 341/30	Дело T-420/18: Жалба, подадена на 10 юли 2018 г. — JPMorgan Chase и др./Комисия	18
2018/C 341/31	Дело T-425/18: Жалба, подадена на 5 юли 2018 г. — Altice Europe/Комисия	20
2018/C 341/32	Дело T-426/18: Жалба, подадена на 11 юли 2018 г. — Bizbike и Hartmobile/Комисия	21
2018/C 341/33	Дело T-429/18: Жалба, подадена на 13 юли 2018 г. — BRF и SHB Comercio e Industria de Alimentos/Комисия	22
2018/C 341/34	Дело T-457/18: Жалба, подадена на 25 юли 2018 г. — Зотков/Комисия	23
2018/C 341/35	Дело T-465/18: Жалба, подадена на 25 юли 2018 г. — Eurolamp/EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)	24

2018/C 341/36	Дело T-466/18: Жалба, подадена на 25 юли 2018 г. — Eurolamp/ EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)	25
2018/C 341/37	Дело T-467/18: Жалба, подадена на 30 юли 2018 г. — Audimas/EUIPO — Audi (AUDIMAS)	26
2018/C 341/38	Дело T-469/18: Жалба, подадена на 26 юли 2018 г. — Battelle Memorial Institute/EUIPO (HEATCOAT)	26
2018/C 341/39	Дело T-477/18: Жалба, подадена на 7 август 2018 г. — Užstato sistemos administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Изображение на бутилка и стрела)	27
2018/C 341/40	Дело T-479/18: Жалба, подадена на 3 август 2018 г. — Multifit/EUIPO (Premiere)	28

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/С 341/01)

Последна публикация

ОВ С 328, 17.9.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 319, 10.9.2018 г.

ОВ С 311, 3.9.2018 г.

ОВ С 301, 27.8.2018 г.

ОВ С 294, 20.8.2018 г.

ОВ С 285, 13.8.2018 г.

ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (шести състав) от 12 юли 2018 г. (преюдициално запитване от Районен съд Свиленград — България) — Наказателно производство срещу Даниела Пинзару и Роберт-Андрей Черистиниу

(Дело C-707/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Контрол на пари в брой, които се внасят или изнасят от Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1889/2005 — Неизпълнение на задължението за деклариране — Санкции, предвидени от националното право — Марка за отнемане в полза на държавата на недеklarираната сума — Наказание лишаване от свобода — Глоба в размер на двойната сума на предмета на престъплението — Пропорционалност)

(2018/C 341/02)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Свиленград

Подсъдими в наказателното производство

Даниела Пинзару и Роберт-Андрей Черистиниу

Диспозитив

Член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1889/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която като санкция за неизпълнение на задължението за деклариране по член 3 от този регламент предвижда, от една страна, отнемане на недеklarираната сума в полза на държавата, и от друга страна, наказание лишаване от свобода до шест години или глоба в размер на двойната сума на предмета на престъплението.

⁽¹⁾ ОВ С 94 от 12.3.2018 г.

Определение на Съда (първи състав) от 5 юли 2018 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/С и J, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Дело С-269/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграфи 6 и 8 — Очевидно неоснователна молба за международна закрила — Право на ефективна защита — Разрешение за оставане на територията на държава членка — Директива 2008/115/ЕО — Членове 2, 3 и 15 — Незаконен престой — Задържане)

(2018/С 341/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главните производства

Жалбоподатели: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Ответници: С, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Диспозитив

Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, и Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат гражданин на трета страна, чиято молба за международна закрила е била отхвърлена на първа инстанция от компетентния административен орган като очевидно неоснователна, да бъде задържан с цел извеждане, ако в съответствие с член 46, параграфи 6 и 8 от Директива 2013/32 законосъобразно му е разрешено да остане на територията на държавата до произнасяне по неговото искане относно правото да остане на тази територия до приключване на процедурата по подадената жалбата срещу решението, с което е отхвърлена молбата му за международна закрила.

⁽¹⁾ ОВ С 276, 6.8.2018 г.

Жалба, подадена на 17 май 2018 г. от Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 7 март 2018 г. по дело T-6/17 — Equivalenza Manufactory/EUIPO — ITM Entreprises (Black Label by Equivalenza)

(Дело С-328/18 Р)

(2018/С 341/04)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Други страни в производството: Equivalenza Manufactory, S.L. и ITM Entreprises SAS

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното решение,

— да се осъди жалбоподателят в производството пред Общия съд да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд е нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламент за марката на ЕС поради следните причини:

1. Общият съд си противоречи, като признава, че съществува визуално сходство и същевременно отрича сходството на знаците във визуален план.
2. Общият съд допуска грешка, като безусловно потвърждава предполагаемата концептуална разлика, която апелативният състав счита, че е налице.
3. Общият съд допуска грешка, като разглежда навизите за пазаруване в контекста на анализа на сходството на знаците, вместо да го направи при общата преценка на вероятността от объркване.
4. Общият съд допуска грешка, като твърди, че конфликтните знаци не са сходни, въпреки че е признал тяхната средна степен на сходство във фонетичен план.

Жалба, подадена на 21 юни 2018 г. от Н срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 11 април 2018 г. по дело T-271/10 RENV, Н/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-413/18 Р)

(2018/С 341/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Н (представител: М. Velardo, avvocatessa)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решение от 11 април 2018 г. по дело T-271/10 RENV, Н/Съвет на Европейския съюз в частта му, в която се отхвърля жалбата на жалбоподателя за отмяна на решението от 7 април 2010 г., подписано от ръководителя на персонала на Полицейската мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина, с което жалбоподателката е била предназначена на длъжността Criminal Justice Adviser — Prosecutor в регионалното бюро в Баня Лука (Босна и Херцеговина), и при условията на евентуалност, на решението от 30 април 2010 г., подписано от ръководителя на тази мисия по член 6 от Решение 2009/906/ОВППС на Съвета от 8 декември 2009 година относно Полицейската мисия на Европейския съюз (ПМЕС) в Босна и Херцеговина (БиХ) ⁽¹⁾, и в частта му, в която се отхвърля искането за обезщетение за вредите вследствие на незаконосъобразността на посочените по-горе решения,
- да се произнесе по делото и, ако е необходимо, да върне делото на Общия съд,
- да осъди ответника по първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски по дело С-455/14 Р и тези по настоящото производство.

Основания и основни доводи

- Жалбоподателят твърди, че са нарушени член 216 от Процедурния правилник на Общия съд и член 47 от Хартата на основните права, тъй като обжалваното съдебно решение е постановено от състав, състоящ се отчасти от същите съдии, които са постановили определението, отменено от Съда на Европейския съюз.

- Относно правомощията на ръководителя на посочената мисия да взема решения за преназначаване на служители и ролята на държавата членка по произход в рамките на преместването на командированите служители, жалбоподателят твърди, че е нарушен член 61, втора алинея от Статута на Съда, тъй като в първоинстанционното производство съдът не се е съобразил с постановеното от Съда на Европейския съюз при връщането на делото.
- Изопачаване на доказателствата.
- Нарушаване на правото на защита и на равно третиране, тъй като жалбоподателят не е изслушан що се отнася до някои документи и писмени становища, представени от Съвета в първоинстанционното производство.
- Нарушение на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник, тъй като е постановено жалбоподателят да поеме съдебните разноски по дело C-455/14 P, въпреки че е спечелил делото.

⁽¹⁾ ОВ L 322, 2009 г., стр. 22.

Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. от European Citizens' Initiative One of Us срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав състав) на 23 април 2018 г. по дело T-561/14, European Citizens' Initiative One of Us and others/Европейска комисия

(Дело C-418/18 P)

(2018/C 341/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Citizens' Initiative One of Us (представители: P. Diamond, Barrister, R. Kiska, Solicitor)

Други страни в производството: Република Полша, Европейска комисия, Европейски парламент, Съвет на европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението Общия съд от 23 април 2018 г. по дело T-561/14,
- да отмени Съобщение COM(2014) 355 окончателен на Комисията от 28 май 2014 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо, Общият съд е приложил неправилно член 117 ДЕС в светлината на член 11, параграф 4 ДЕС, член 24 ДФЕС и Регламент 211/2011⁽¹⁾ Всяка свобода на преценка на Комисията трябва да бъде съобразена с целите на Европейска гражданска инициатива. В решението си Общият съд не е взел предвид волята на законодателя в основата на регламента и съответно е превърнал последния в мъртва буква.

Второ, Общият съд неправилно не е констатирал, че в Съобщение COM(2014) 355 окончателен⁽²⁾ Комисията не е изложила своите правни и политически заключения поотделно, както го изисква Регламент (ЕС) № 211/2011.

Трето, Общият съд не е извършил достатъчно задълбочена проверка на Съобщение COM(2014) 355 окончателен на Комисията. Общият съд е извършил ограничена проверка, по-специално за допусната явна грешка в преценката.

Четвърто, при всяко положение, дори проверката, извършена от Общия съд, да е правилна (което не е така), същият не е посочил, че съображенията, изложени от Комисията в Съобщение СОМ(2014) 355 окончателен, са издържали проверката за допуснатата явна грешка в преценката. Комисията по-специално не е приложила правилно решение С-34/10 Oliver Brüstle срещу Greenpeace eV и не е преценила последиците от системата на „тройна защита“, която не предоставя етични гаранции (и на практика подтиква държавите членки да снижат своите етични гаранции, за да имат достъп до фондове за изследвания). По-нататък, Комисията е допуснала явна грешка в преценка, като е приела, че осигуряването на достъп до аборт е международно задължение, произтичащо от Програмата за действие на МКНР през 1994 г. и от Целите на хилядолетието за развитие, приети от ООН. Освен това тя неправилно и нелогично е приела, че не отделянето на повече средства за здравните системи на развиващите се страни, които страдат от крещящ недостиг на персонал и средства, а финансирането на организации, които насърчават и извършват аборти в тези страни, ще бъде благотворно за здравето на майките.

Пето, Общият съд неправилно е приел, че европейската гражданска инициатива е за представянето на три конкретни предложения за законодателни промени, а не за защита на достойнството на ембрионите. Така подходът на Общия съд към спорните въпроси е неправилен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно гражданската инициатива (ОВ L 65, 2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Съобщение СОМ(2014) 355 окончателен на Комисията от 28 май 2014 г. относно европейската инициатива „Един от нас“.

Жалба, подадена на 26 юни 2018 г. от Европейската служба за външна дейност срещу решение, постановено от Общия съд (пети състав) на 13 април 2018 г. по дело T-119/17, Alba Aguilera/ЕСВД

(Дело С-427/18 Р)

(2018/С 341/07)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и R. Spas, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hislaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Други страни в производството: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Искания

- да се обяви жалбата за допустима и основателна,
- съответно, да се отмени Решението на Общия съд от 13 април 2018 г. по дело T-119/17,
- да се уважат направените в първоинстанционното производство искания от ЕСВД,
- да се осъдят другите страни в производството да заплатят съдебните разноски, направени в първоинстанционното и във въззивното производство.

Основания и основни доводи

Първото основание за обжалване е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването от Общия съд на член 1 от приложение X от Правилника за длъжностните лица. Според Общия съд, тази разпоредба налага приемането на Общи разпоредби за прилагане (ОРП) в съответствие с член 110 от Правилника, които се отнасят до приложение X от Правилника в неговата цялост, и по-конкретно до член 10 от него (точки 30 и 31 от обжалваното решение). Законодателят обаче само в член 3 от приложение X изрично е формулирал задължение за приемане на ОРП. За разлика от това, в други разпоредби, като например член 2, алинея 2, член 5, параграф 2, член 8, алинея 1 или членове 10 и 21, същият законодател е предвидил само „условия“ или „подробни правила за прилагане“, определени от органа по назначаването.

Второто основание за обжалване е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването от Общия съд на член 10 от приложение X, според която разпоредбата е до такава степен неясна и неточна, че допуска произволна преценка, налагаща приемането на ОРП (точки 28 и 29 от обжалваното решение). Жалбоподателят счита, че член 10 от приложение X осигурява правна рамка, която е достатъчно подробна и с ясни граници на правото на преценка на Органа по назначаването.

Жалба, подадена на 2 юли 2018 г. от Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 23 април 2018 г. по дело T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel/Европейска комисия

(Дело C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (представители: E. Vermulst, J. Cornelis, advocaten)

Други страни в производството: Европейска комисия, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 23 април 2018 г. по дело T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd./European Commission;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1429⁽¹⁾ на Комисията от 26 август 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на студеновалцувани плоски продукти от неръждаеми стомани с произход от Китайската народна република и Тайван в частта относно жалбоподателя и
- да осъди жалбоподателя в производството пред Общия съд по дело T-675/15 да заплати на жалбоподателя в настоящото производство по обжалване съдебните разноски, които е последният е направил в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

При условията на евентуалност,

- да върне делото на Общия съд и
- да не се произнася по съдебните разноски, направени в производство пред Общия съд и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две основания за отмяна.

Първото е, че обжалваното съдебно решение неправилно тълкува член 2, параграф 7, буква а), второ предложение от Регламент (ЕО) № 1225/2009⁽²⁾ на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност, като при избора на държава аналог извежда от тази разпоредба условие, което не съществува в нейния текст.

Второто, е че като приема, че при прилагането на член 2, параграф 7, буква а) от Регламент № 1225/2009 по принцип не са възможни корекции на нормалната стойност, обжалваното съдебно решение нарушава тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 2015 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 343, 2009 г., стр. 51.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 12 юли 2018 година — „ДжиВиСи Сървисиз (България)“ ЕООД / Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София

(Дело С-458/18)

(2018/С 341/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ДжиВиСи Сървисиз (България)“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбата на член 2, буква а), подточка i) от Директива 2011/96/ЕС ⁽¹⁾, във връзка с Приложение I, част А, буква аб), следва ли да се тълкува в смисъл, че под „дружества, регистрирани в съответствие с правото на Обединеното кралство“ се разбират и дружествата, регистрирани в Гибралтар.
2. Разпоредбата на член 2, буква а), подточка iii) от Директива 2011/96/ЕС, във връзка с Приложение I, част Б, следва ли да се тълкува в смисъл, че под „corporation tax във Великобритания“ се разбира и корпоративният данък, дължим в Гибралтар.

⁽¹⁾ Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки ОВ 2011, L 345, стр. 8

Жалба, подадена на 13 юли 2018 г. от Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 май 2018 г. по дело T-431/12, Distillerie Bonollo и др./ Съвет на Европейския съюз

(Дело С-461/18 Р)

(2018/С 341/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (представители: К. Adamantopoulos, Р. Billiet, адвокати)

Други страни в производството: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, SL, Съвет на европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени изцяло решението на Общия съд от 3 май 2018 г. по дело T-431/12 и

— да осъди жалбоподателите в производството пред Общия съд да заплатят на жалбоподателя в настоящото производство съдебните разноски, направени в последното, както и в производство пред Общия съд по дело T-431/12.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание за отмяна, а именно, че в обжалваното съдебно решение е допусната явна грешка при прилагане на правото, като е прието, че член 11, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1225/2009⁽¹⁾ на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност, въз основа на който е приет Регламент 626/2012⁽²⁾ (наричан по-нататък „Основният регламент“) не допуска институциите на Съюза да конструират нормалната стойност на съответния продукт при изчисляване на дъмпинговия марж по време на частичното междинно антидъмпингово преразглеждане, ако по време на първоначалното антидъмпингово разследване вместо това за целта са използвали действителните вътрешни продажни цени.

1. Жалбоподателят твърди, право, че конструирането на нормалната стойност не представлява различен метод за определяне на нормалната стойност спрямо действителните вътрешни продажни цени, тъй като целта им е да се установи най-добре нормалната стойност, като се вземат предвид особеностите на всеки отделен случай и променящите се във времето данни за разходите/цената. В същност член 2, параграфи 1—6 от основния регламент предвижда различни обстоятелства, оправдаващи използването на конструирана нормална стойност вместо на действителните вътрешни продажни цени за целите на изчисляването на дъмпинговия марж във всеки отделен случай. Ограничаването на свободата на институциите на Съюза да конструират нормалната стойност при частично междинно преразглеждане, когато са използвали действителните вътрешни продажни цени за същите цели при по-ранни разследвания, лишава институциите на Съюза от възможността да прибегват до различни алтернативи, установени в член 2 от основния регламент. Като се имат предвид същественият разлики в разходите за естествено и изкуствено производство на винена киселина, конструирането на аналогичната нормална стойност в Аржентина в Регламент 626/2012 най-добре отразява обстоятелството, че аржентинският аналогичен производител произвежда винена киселина по естествения метод, който е чувствително по-скъп от синтетичния метод, използван от жалбоподателя.
2. Второ, във връзка с основаниято на жалбата си жалбоподателят твърди, че при първоначалното антидъмпингово разследване са установени две категории износители: съдействащи износители, като жалбоподателя, на които е предоставено третиране като дружество, работещо в условията на пазарна икономика (ТДПИ) съгласно член 2, параграф 7, буква б) от Основния регламент, и несъдействащи износители, на които не е предоставено третиране като ТДПИ и по отношение на които институциите на Съюза прилагат „най-добрата налична информация“ съгласно член 18 от Основния регламент. При частичното междинно преразглеждане, довело до приемането на Регламент 626/2012, институциите на Съюза са отказали да предоставят на съдействащите производители като жалбоподателя ТДПИ и тяхната нормална стойност е установена съгласно член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент спрямо Аржентина, която е избраната от Комисията аналогична страна. Тази категория износители не е била налице по време на първоначалното разследване. Следователно, дори член 11, параграф 9 от Основния регламент да трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска институциите на Съюза да използват конструирани нормални стойности вместо действителните вътрешни продажни цени при частично междинно преразглеждане, което не така, той пак няма да е пречка институциите на Съюза да използват конструирана нормална стойност по отношение на появила се за първи път по време на частичното междинно преразглеждане нова категория износители, които оказват съществено съдействие, но не им е предоставено ТДПИ.
3. На последно място, различни изводи, направени в обжалваното съдебно решение, противоречат на съдебната практика на Съюза и на СТО относно установяването на нормалната стойност, както и относно осигуряването на обективно сравняване на цените и зачитането на правото на защита на износителите.

⁽¹⁾ ОВ L 343, 2009 г., стр. 51.

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 626/2012 на Съвета от 26 юни 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 349/2012 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на винена киселина с произход от Китайската народна република (ОВ L 182, 2012 г., стр. 1)

Преюдициално запитване от Městský soud v Praze (Чешка република), постъпило на 30 юли 2018 г. — CS и др./České aerolinie a.s.

(Дело C-502/18)

(2018/C 341/11)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Městský soud v Praze

Страни в главното производство

Жалбоподатели: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ, MI

Ответник: České aerolinie a.s.

Преюдициален въпрос

Съществува ли задължение за превозвач от Общността да заплати обезщетение на пътници на основание член 3, параграф 5, второ изречение от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾, когато превозвачът от Общността в качеството му на превозвач по договор извършва първата отсечка от полет с междинно кацане на летище на държава, която не е членка на Европейския съюз, откъдето съгласно споразумение за съвместно опериране въздушен превозвач, който не е превозвач от Общността, извършва втората отсечка от полета, и има закъснение повече от три часа при пристигането на летището на крайния пункт на пристигане, което възниква изключително по време на втората отсечка от полета?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Определение на председателя на Съда от 7 юни 2018 г. — Guccio Gucci SpA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Guess? IP Holder LP

(Дело С-674/16 Р)⁽¹⁾

(2018/С 341/12)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 144 от 8.5.2017 г.

Определение на председателя Съда от 7 юни 2018 г. — Guccio Gucci SpA/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Guess? IP Holder LP

(Дело С-675/16 Р)⁽¹⁾

(2018/С 341/13)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 144 от 8.5.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 13 юли 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'Instance de Limoges — Франция) — Banque Solfea SA/Jean-François Veitl

(Дело С-63/17)⁽¹⁾

(2018/С 341/14)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 144, 8.5.2017 г.

Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 2 юли 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Rotterdam — Нидерландия) — Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt, с участието на: Koninklijke PostNL BV

(Дело C-256/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/15)

Език на производството: нидерландски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 256, 7.8.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 15 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel Oradea — Румъния) — Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA

(Дело C-392/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/16)

Език на производството: румънски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 293, 4.9.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 22 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'Instance de Limoges — Франция) — BNP Paribas Personal Finance SA/Roger Ducloux, Marie Josée Ducloux

(Дело C-618/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/17)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 22, 22.1.2018 г.

Определение на председателя на Съда от 14 юни 2018 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург, встъпила страна: Френска република

(Дело C-20/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/18)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 104, 19.3.2018 г.

Определение на председателя на Съда от 4 юни 2018 г. — Европейска комисия/Република България**(Дело С-61/18) ⁽¹⁾**

(2018/С 341/19)

Език на производството: български

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 112 от 26.3.2018 г.

Определение на председателя на Съда от 13 юни 2018 г. — Европейска комисия/Румъния**(Дело С-116/18) ⁽¹⁾**

(2018/С 341/20)

Език на производството: румънски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142 от 23.4.2018 г.

Определение на председателя на Съда от 22 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Almería — Испания) — Banco Mare Nostrum SA/Ignacio Jesús Berenguel Nieto, Carmen Sonia Salinas López**(Дело С-147/18) ⁽¹⁾**

(2018/С 341/21)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на председателя на Съда от 26 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**(Дело С-173/18) ⁽¹⁾**

(2018/С 341/22)

Език на производството: унгарски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 25.6.2018 г.

Определение на председателя на Съда от 21 юни 2018 г. (преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel Pitești — Румъния) — Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Дело C-205/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/23)

Език на производството: румънски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 18.6.2018 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — PS/ЕИБ

(Дело T-612/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Социална сигурност — Трудова злополука — Пълна и трайна инвалидност — Професионален произход на заболяването — Осигурителна схема за трудови злополуки и професионални заболявания — Вноски в пенсионноосигурителна схема — Задължение за полагане на грижа — Отговорност — Неипуществена вреда)

(2018/С 341/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: PS (представители: N. Lhoëst и G. Cludts, адвокати)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ) (представители: първоначално T. Gilliams, E. Raimond и G. Faedo, впоследствие T. Gilliams и G. Faedo, подпомагани от A. Dal Ferro, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за присъждане на обезщетение за вреди, които ищецът твърди, че е претърпял от ноември 2013 г. насам.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда PS да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 10.10.2016 г. (делото първоначално е заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз с номер F-42/16, а на 1 септември 2016 г. е прехвърлено в Общия съд на Европейския съюз).

Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Quadri di Cardano/Комисия

(Дело T-273/17) ⁽¹⁾

„Публична служба — Договорно наети служители — Надбавки за експатриране — Член 4, параграф 1, буква б) от приложение VII към Правилника — Десетгодишен референтен период — Гражданство на държавата по месторабота — Пребиваване в държавата по месторабота — Изпълнение на функции в международна организация — договор за временно наети служители“)

(2018/С 341/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Alessandro Quadri di Cardano (Аликанте, Испания) (представители: първоначално N. de Montigny и J.-N. Louis, впоследствие N. de Montigny, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално T. Bohr и M. Mensi, впоследствие T. Bohr и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решение от 19 юли 2016 г. на Службата за управление и плащане по индивидуални права (РМО) в Комисията, с което отказва да отпусне на жалбоподателя надбавки за експатриране при постъпването му на служба в Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA).

Dispositif

- 1) Отхвърля жалбата..
- 2) Осъжда г-н Alessandro Quadri di Cardano да заплати съдебните разноски..

⁽¹⁾ ОВ С 221 10.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Curto/Парламент

(Дело T-275/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Акредитирани парламентарни сътрудници — Член 24 от Правилника — Искане за съдействие — Член 12а от Правилника — Психически торлоз — Консултативен комитет за предотвратяване на психически торлоз на работното място, разглеждащ жалби на акредитирани парламентарни сътрудници срещу депутати от Европейския парламент — Решение за отхвърляне на искането за съдействие — Грешка в преценката — Обхват на задължението за съдействие — Продължителност на административното производство — Разумен срок — Отказ да бъдат съобщени докладите на Консултативния комитет)

(2018/С 341/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Michela Curto (Генуа, Италия) (представители: L. Levi и С. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: О. Caisou-Rousseau, Е. Танева и М. Rantala)

Предмет

Жалба на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Парламента от 30 юни 2016 г., с което органът, оправомощен да сключва договори със служители в Европейския парламент, е отхвърлил искането за съдействие, подадено от жалбоподателката на 14 април 2014 г., и от друга страна, за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла от незачитането от този орган на задължението за оказване съдействие, предвидено в член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, по-специално заради прекомерната продължителност на производството.

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Европейския парламент от 30 юни 2016 година, с което органът, оправомощен да сключва договори със служители в тази институция, е отхвърлил искането за съдействие, подадено от г-жа Michela Curto на 14 април 2014 г.
- 2) Осъжда Парламента да заплати на г-жа Curto сумата от 10 000 EUR като обезщетение за претърпените нематериални вреди, заедно с лихви за забава, считано от датата на обявяване на настоящото решение, по определения от Европейската централна банка (ЕЦБ) лихвен процент за основните операции по рефинансиране.
- 3) Осъжда Парламента да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 239, 24.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — SQ/ЕИБ(Дело T-377/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕИБ — Жалба за психически тормоз — Административно разследване — Понятие „психически тормоз“ — Изискване за повторяемост на укорипото поведение, за да съставлява „психически тормоз“ — Отказ за започване на дисциплинарно производство срещу извършителя на тези действия — Задължение за поверителност относно наличието на висяща процедура по административно разследване и впоследствие относно решението за приключване на процедурата, с което се установява наличието на случай на психически тормоз)

(2018/С 341/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: SQ (представители: N Cambonie и P. Walter, адвокати)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ) (представители: G. Faedo и K. Carr, подпомагани от V. Wägenbaur, адвокат, и J. Currall, barrister)

Предмет

Жалба на основание член 50а, параграф 1 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 41 от Правилника за персонала на ЕИБ, с която се иска, от една страна, частична отмяна на решение от 20 март 2017 г. на председателя на ЕИБ и, от друга страна, поправяне на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла в резултат на психически тормоз от прекия си ръководител и на поведението на ЕИБ.

Диспозитив

- 1) Отменя частично решението от 20 март 2017 г. на председателя на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), доколкото в него е приложено неправилно определение на понятието „психически тормоз“, не е предвидено незабавно предприемане на действия за започване на дисциплинарно производство при доказан случай на психически тормоз в ЕИБ и на адресата на това решение е наложено задължение за поверителност, което противоречи на целите на процедура по разследване на случай на твърдян психически тормоз.
- 2) Отхвърля искането за отмяна в останалата му част.
- 3) Осъжда ЕИБ да заплати на SQ сумата от 10 000 EUR за претърпени неимуществени вреди.
- 4) Отхвърля искането за обезщетение в останалата му част.
- 5) ЕИБ понася направените от нея съдебни разноски и се осъжда да заплати половината от съдебните разноски на SQ.
- 6) SQ понася половината от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Жалба, подадена на 22 юни 2018 г. — WI/Комисия

(Дело T-379/18)

(2018/С 341/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: WI (представители: T. Bontinck и A. Guillerme, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца/жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваните решения,
- да разпреди изплащането на наследствена пенсия за преживял съпруг на [W],
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу решението на Служба „Управление и изплащане на индивидуалните права“ (РМО) на Европейската комисия от 16 август 2017 г. за отказ да се предостави правото на наследствена пенсия на жалбоподателя, както и срещу потвърдителното решение, последният излага две основания.

1. Първото основание е изведено от явна грешка в преценката на понятието „преживял съпруг“, както и от нарушение на член 1г, параграф 2 и член 17 от приложение VIII от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), тъй като Комисията се позовава на ограничително и неправилно тълкуване на понятието „преживял съпруг“, предвидено от Правилника, за да отхвърли искането на жалбоподателя за признаване на статута му на преживял съпруг.
2. Второто основание е изведено от нарушение на принципа на добрата администрация и на задължението за полагане на грижа, тъй като според жалбоподателя, Комисията е следвало да вземе предвид изключителните обстоятелства в случая, за да тълкува член 17 от приложение VIII от Правилника в смисъл, че по силата на статута си на преживял съпруг, жалбоподателят има право на пенсия.

Жалба, подадена на 6 юли 2018 г. — CdT/EUIPO

(Дело T-417/18)

(2018/C 341/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Център за преводи за органите на Европейския съюз (представители: J. Rikkert и M. Garnier)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на службата от 26 април 2018 г. за разваляне на сключеното с центъра споразумение,
- да отмени решението на службата от 26 април 2018 г. да иземе правото за прилагане на всички необходими предварителни мерки за осигуряване непрекъснатостта на своето преводно обслужване, по-специално чрез публикуването на обявления за обществени поръчки,
- да отмени решението на службата за публикуване в Официален вестник на обявление за обществена поръчка за преводачески услуги с референтен номер 2018/S 114-258472, и да забрани на службата да подписва договори съгласно това обявление,
- да обяви за незаконосъобразно публикуването на обявление за обществена поръчка за преводачески услуги от агенция, друг орган или служба на ЕС, чийто учредителен регламент предвижда, че преводаческите услуги се осигуряват от центъра,

— да осъди службата да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от неспазване на установената процедура. Жалбоподателят счита, от една страна, че при евентуално възникване на трудности между Центъра за преводи и неговите клиенти, приложение намира уредбата съгласно член 11 от учредителния му регламент, а от друга страна, че решението на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (наричана по-нататък „службата“) от 26 април 2018 г. да из земе правото за прилагане на всички необходими мерки за осигуряване непрекъснатостта на преводното обслужване е в нарушение на член 11 от учредителния регламент на центъра, тъй като не е прието при спазване на процедурата за медиация, предвидена в него в случай на затруднения между двете агенции.
2. Второто основание е изведено от недалновидността на службата. В това отношение жалбоподателят счита, че:
 - първо, положението, в което се поставя службата, е в нарушение на член 148 от нейния учредителен регламент и на член 2 от учредителния регламент на центъра, тъй като би могло да доведе до липсата на валидно споразумение, считано от 1 януари 2019 г.,
 - второ, запознаването с целия текст на член 2 от учредителния регламент на центъра представя различните клиенти на центъра и в параграф 1 изброява изрично седем агенции, органи и служби, сред които и службата, на които центърът предоставя преводачески услуги, необходими за тяхното функциониране. Освен това в параграф 3 са посочени институции и органи, които имат преводачески служби, но могат евентуално по своя преценка да поискат обслужване от центъра,
 - трето, разглеждането на двата параграфа във връзка помежду им води до извода, че посочените в параграф 1 агенции нямат свобода да решават по своя преценка дали да се ползват от услугите на центъра или не, и следователно могат да развалят споразумението, което ги обвързва с него, само в случай че впоследствие ще влезе в сила друго споразумение.
3. Третото основание е изведено от липсата на компетентност на службата да публикува обявление за обществена поръчка за преводачески услуги. Без да взема отношение във връзка с резултата от оценяването по публикуваното от службата обявление, жалбоподателят сочи, че с решението си за започване на процедура за обществена поръчка тя се поставя в невъзможност да изпълни членове 148 и 2 от учредителните регламенти съответно на самата служба и на центъра. Накрая, жалбоподателят твърди, че в настоящия случай подписването на договори и заплащането за преводачески услуги съставлява явно нарушение на посочения член 148 и следователно, че службата по-конкретно не е оправомощена по закон да приключи по обичайния ред процедурата за възлагане на обществена поръчка с подписването на договори.

Жалба, подадена на 10 юли 2018 г. — JPMorgan Chase и др./Комисия

(Дело T-420/18)

(2018/C 341/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: JPMorgan Chase & Co. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати), JPMorgan Chase Bank, National Association (Кълъмбъс, Охайо, Съединени щати), J.P. Morgan Services LLP (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Lester QC, D. Piccinin и D. Heaton, Barristers, N. French, B. Tormey, N. Frey и D. Das, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение и да разпреди забрана за публикуване на каквито и да било версии на решението за установяване на нарушение, докато Общият съд не се произнесе по него,

- при условията на евентуалност, да отмени частично обжалваното решение, като потвърди отхвърлените от Европейската комисия негови редакции съгласно посоченото в основания 2—4, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяната на Решение на Европейската комисия C(2018) 2745 окончателен от 27 април 2018 г. относно възражения срещу разкриването чрез публикуване на информация, предоставена от жалбоподателите на основание член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Европейската комисия от 13 октомври 2011 година (ОВ L 275, 2011 г., стр. 29) относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (преписка AT.39914 — Euro Interest Rate Derivatives (EIRD)).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първо основание: Комисията нарушила презумпцията за невинност, като отхвърлила искането на жалбоподателите за непубликуване на неуповителна версия на решението от 7 декември 2016 г. (наричано по-нататък „решението за установяване на нарушение“) ⁽¹⁾ до произнасянето от Общия съд по жалбата на жалбоподателите за отмяна на това решение. Самото решение за установяване на нарушение било прието в нарушение на презумпцията за невинност, както се констатирало в решение от 10 ноември 2017 г., Исар и др./Комисия (T-180/15, EU:T:2017:795, т. 253—269). Поради това жалбоподателите били поставени в положението на лица, които не са адресати на решението: не се ползвали от всички обичайни гаранции, предоставяни с оглед упражняване на правото на защита при нормалното протичане на производството по приемане на решение по съществото на делото. Жалбоподателите твърдят, че това обстоятелство не допускало каквото и да било публикуване на решението за установяване на нарушение, докато Общият съд не се произнесе по констатациите на Комисията.
2. Второ основание: с действията на служителя по изслушването Комисията надхвърлила правомощията си по член 8, параграф 2 от Решение 2011/695/ЕС (наричани по-нататък „мандатът на служителя по изслушването“) ⁽²⁾, като не се съобразила с решението на генерална дирекция „Конкуренция“ да не се публикува част от решението за установяване на нарушение (и като се позовала на незаконосъобразното си решение при отказа си да не публикува аналогични части от решението за установяване на нарушение). Комисията, и по-специално служителят ѝ по изслушването нямал правомощия да направи това (вж. решение от 15 юли 2015 г., Pilkington Group/Комисия, T-462/12, EU: T:2015:508, т. 31).
3. Трето основание: Комисията допуснала грешка при преценката на исканията на жалбоподателите по член 8, параграф 2 от мандата на служителя по изслушването и поради това не изпълнила задължението си за опазване на професионална тайна съгласно изискванията на същата разпоредба, член 339 ДФЕС и член 28 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета ⁽³⁾. Комисията допуснала грешка, като приела, че спорният документ не отговаря на критериите за информация, представляваща професионална тайна (вж. решение от 30 май 2006 г. по дело Bank Austria Creditansalt/Комисия, T-198/03, EU:T:2006:136) и по други причини.
4. Четвърто основание: по отношение на бивш служител на жалбоподателите и на някои лица от управленския им състав Комисията нарушила принципа за защита на самоличността, включително и правото на зачитане на личния живот, защитено от член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и от член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Жалбоподателите твърдят, че Комисията предложила да се публикува информация, която разкривала или можела да разкрие самоличността на споменатия бивш служител и твърдяното състояние на служителите на жалбоподателите по това време.

⁽¹⁾ Решение C(2016) 8530 окончателен на Европейската комисия от 7 декември 2016 година относно производство по член 101 ДФЕС и по член 53 от Споразумението за ЕИП.

⁽²⁾ Решение 2011/695/ЕС на председателя на Европейската комисия от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 2011 г., стр. 29).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 5 юли 2018 г. — Altice Europe/Комисия

(Дело T-425/18)

(2018/С 341/31)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Altice Europe NV (Амстердам, Нидерландия) (представители: R. Allendesalazar Corcho и H. Brokelmann, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени членове 1, 2, 3 и 4 от Решение C(2018) 2418 final на Комисията от 24 април 2018 година за налагане на глоба във връзка с привеждането в действие на концентрация в нарушение на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (¹) (преписка M.7993 — Altice/PT Portugal, производство по член 14, параграф 2),
- при условията на евентуалност, да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, за да намали съществено размера на глобите, наложени в членове 3 и 4 от решението, и
- във всички случаи да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. В рамките на първото основание се твърди, че са нарушени член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията на ЕО, както и принципите за законност и презумпцията за невинност, тъй като в обжалваното решение понятието за „извършване“ на концентрация се използва извън неговия обхват и значение.

Жалбоподателят твърди, че за целите на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията на ЕО за „извършването“ на концентрация било необходимо нещо повече от „възможността за упражняване на решаващо влияние“ по отношение на дадено предприятие и че нито едно от обстоятелствата, въз основа на които е прието обжалваното решение, не съставлявало извършване. По-нататък жалбоподателят посочва, че като разширява неправомерно обхвата на понятието „извършване“, обжалваното решение нарушавало принципа на законност, установен в член 49, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 7 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, както и презумпцията за невинност, гарантирана в член 48, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

2. В рамките на второто основание се твърди, че Комисията е допуснала фактическа грешка и грешка при прилагането на правото като приела в обжалваното решение, че жалбоподателят е придобил едноличен контрол върху PT Portugal.

В обжалваното решение били допуснати фактическа грешка и грешка при прилагането на правото, тъй като било установено, че жалбоподателят придобил едноличен контрол върху PT Portugal и извършил концентрацията като придобил едноличен контрол върху PT Portugal.

3. В рамките на третото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и фактическа грешка като установила наличието на нарушения на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламента за сливанията на ЕО.

Предварителните договорености, за които се твърди, че се съдържат в договора за продажба, имали акцесорен характер и не съставлявали преждевременно извършване на концентрацията. Освен това жалбоподателят всъщност не е упражнявал никакво решаващо влияние върху PT Portugal преди сключването на договора. Комисията не можела основателно да се позовава на седем обстоятелства, изложени в раздел 4.2.1 от обжалваното решение, за да установи упражняването на действителен контрол от жалбоподателя върху PT Portugal. На последно място, обжалваното решение съдържало грешки при прилагането на правото и фактически грешки, тъй като в него се приемало, че предаването на информация на жалбоподателя допринася за констатирането на упражняването на контрол.

4. В рамките на четвъртото основание се твърди, че Комисията нарушила принципа *ne bis in idem*, принципа на пропорционалност, принципа на забрана на двойното наказване и се прави възражение за незаконност по отношение на член 4, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква а) от Регламента за сливанията на ЕО.

Твърди се, че като налага на един и същи нарушител две глоби за едно и също поведение на основание на две законодателни разпоредби, с които се защитава един и същи правен интерес, обжалваното решение нарушавало принципа *ne bis in idem*, установен в член 50 от Хартата за основните права на Европейския съюз и член 4, параграф 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, принципа на пропорционалност, установен в член 49, параграф 3 от Хартата за основните права на Европейския съюз, и забраната за двойно наказване, основана на основните принципи, общи за правните системи на държавите членки. Прави се възражение за незаконност на основание член 277 ДФЕС по отношение на членове 4, параграф и член 14, параграф 2, буква а) от Регламента за сливанията на ЕО, които давали право на Комисията да санкционира един и същи нарушител два пъти за едно и също поведение, което вече е било санкционирано по член 7, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква б) от Регламента за сливанията на ЕО.

5. В рамките на петото основание се твърди, че глобите са незаконосъобразни и са в нарушение на принципа за пропорционалност.

Обжалваното решение нарушавало член 14, параграф 2 от Регламента за сливанията на ЕО, тъй като налагало глоби на жалбоподателя, независимо от липсата на небрежност или умисъл и накърняване на целите на разпоредбите на ЕС за контрол върху сливанията. Обжалваното решение било в нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като не били посочени мотиви по отношение на размера на глобите. Обжалваното решение освен това нарушавало принципа на пропорционалност, като налагало втора глоба по член 14, параграф 2, буква а) от Регламента за сливанията на ЕО за същото поведение, което вече е било санкционирано по член 14, параграф 2, буква б) от Регламента за сливанията на ЕО. На последно място, глобите били в нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като в обжалваното решение не били надлежно взети предвид всички релевантни обстоятелства при определянето на техния размер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО); Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 11 юли 2018 г. — Bizbike и Hartmobile/Комисия

(Дело T-426/18)

(2018/C 341/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Bizbike (Вилсбеке, Нидерландия), Hartmobile BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: R. MacLean, Solicitor)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- на посочените в жалбата основания да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/671 на Комисията от 2 май 2018 година за въвеждане на регистрационен режим по отношение на вноса на електрически велосипеди с произход от Китайската народна република⁽¹⁾, и
- да осъди Европейската комисия и встъпилите страни да заплатят съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет основания.

1. В рамките на първото основание се твърди наличието на явна грешка в преценката на фактите и при прилагането на правото, довела до нарушение на член 10, параграф 4, буква в) от Регламент № 2016/1036⁽²⁾ и по-специално на изискването да се установи достатъчна степен на осведоменост или знание от страна на вносителите за дъмпинг и претърпяна от промишлеността на Съюза вреда за целите на въвеждането на регистрационен режим на вноса.
2. В рамките на второто основание се твърди, че са нарушени принципите на правна сигурност и оправданите правни очаквания за прилагането на член 10, параграф 4, буква в) от Регламент № 2016/1036.

Жалбоподателите твърдят, че Регламент № 2018/671 нарушавал принципа на правна сигурност като вменил на жалбоподателите предполагаемо знание за твърдяното наличие на дъмпинг и вреда, и като приел, че фактическата обстановка им е била известна преди приемането на правни мерки.

Регламент № 2018/671 нарушавал и принципа на оправданите правни очаквания като възприемал тълкуване за предполагаемото знание за Регламент № 2018/671 по начин, който лишавал от действие изключителния характер на процедурата по регистрация на вноса и нейните изисквания.

3. В рамките на третото основание се твърди, че явната фактическа грешка и явната грешка при прилагането на правото довела до нарушаване на член 10, параграф 4, буква г) от Регламент № 2016/1036 и член 16, параграф 4, буква г) от Регламент № 2016/1037⁽³⁾, тъй като не били подложени на преценка всички относими доказателства относно релевантните икономически фактори, които оказват влияние върху потенциала на промишлеността на Съюза, за да се установи наличието на вреда и причинна връзка с вносителите на разглеждания продукт.
4. В рамките на четвъртото основание се твърди, че е било нарушено правото на защита на жалбоподателите, тъй като не е бил предоставен бърз и навременен достъп до съществени доводи, представени от подалите оплакване, накарнявайки възможността на жалбоподателите надлежно и ефективно да оборят твърденията на подалите оплаквания относно изпълнението на правните изисквания за подлежащия на въвеждане регистрационен режим.
5. В рамките на петото основание се твърди липсата на достатъчно мотиви в подкрепа на съществени констатации в Регламент № 2018/671, така че да се обоснове регистрацията на вноса и по-специално да се посочат надлежни мотиви по въпроса защо се твърди, че била причинена допълнителна вреда от продължавашото нарастване на вноса от Китайската народна република на цени, за които се твърди, че спадат, без да се вземат в достатъчна степен в предвид доводите на жалбоподателите в обратния смисъл.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/671 на Комисията от 2 май 2018 година за въвеждане на регистрационен режим по отношение на вноса на електрически велосипеди с произход от Китайската народна република (ОВ L 113, 3.5.2018 г., стр. 4).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 21).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 30.6.2016 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 13 юли 2018 г. — BRF и SHB Comercio e Industria de Alimentos/Комисия

(Дело T-429/18)

(2018/C 341/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: BRF SA (Итажаи, Бразилия) и SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Итажаи) (представители: D. Arts и G. van Thuynе, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 на Комисията ⁽¹⁾,
- при условията на евентуалност, да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 на Комисията, доколкото последният изважда предприятията на BRF SA и SHB Comercio e Industria de Alimentos SA, посочени в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 на Комисията, от списъците в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 на Комисията, и
- да осъди Комисията да плати съдебните разноски в съответствие с член 134 от Процедурния правилник.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. В първото основание се твърди, че Регламентът за изпълнение нарушава член 296, втора алинея ДФЕС, тъй като в него не се посочват основанията за неговото приемане.
2. Във второто основание се твърди, че с приемането на Регламента за изпълнение Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите по член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС, като е отрекла правото на жалбоподателите да бъдат изслушани.
3. В третото основание се твърди, че Регламентът за изпълнение нарушава член 12, параграф 2 и член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004 ⁽²⁾, като оценява спазването от страна на отделни предприятия, и че Комисията допуска явна грешка при преценката на релевантните факти.
4. В четвъртото основание се твърди, че Регламентът за изпълнение нарушава принципа за забрана на дискриминацията, като третира жалбоподателите по-различно от други бразилски износители на продукти от птиче месо в сходно положение.
5. В петото основание се твърди, че Регламентът за изпълнение нарушава принципът на пропорционалност, като надхвърля рамките на целесъобразното и необходимото за защита на общественото здраве.
6. В шестото основание се твърди, че Регламентът за изпълнение нарушава член 291, параграф 3, втора алинея от ДФЕС и член 3, параграф 3, член 10, параграф 4 и член 11 от Регламент (ЕС) № 182/2011 ⁽³⁾, нарушавайки установени в последния съществени процесуални изисквания.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 на Комисията от 8 май 2018 година за изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия (ОВ L 118, 2018 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 2004 г., стр. 206; Специализирано издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 132).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 2011 г., стр. 13).

Жалба, подадена на 25 юли 2018 г. — Зотков/Комисия

(Дело T-457/18)

(2018/C 341/34)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Росен Д. Зотков (Брюксел, Белгия) (представител: Н. Станков, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да постанови *отмяна* на решение № Ares (2018)2294884 на ответника от 30 април 2018 г. и *преразглеждането му* във връзка с искането на жалбоподателя за отпускане на финансова надбавка за родителите му, *след коригиране* на финансовата калкулация в съответствие с изложените от жалбоподателя основания и доводи

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от тълкуване от страна на ответника (и произтичаща от него финансова калкулация) на решение № 50-2004/28.5.2004 на Комисията във връзка с практическото прилагане на решението при отчитането на жилищни имоти, чието тълкуване и калкулация жалбоподателят намира за погрешни
 - пропуски в тълкуването от гледна точка на спецификата (финансово-икономическа) на регулираната от решението на Комисията материя,
 - тълкуване, основаващо се на обективно невъзможни допускания,
 - вътрешни противоречия между отделните части на решението на Комисията, разглеждани в свързан вид, а не самостоятелно, произтичащи от възприетото от ответника тълкуване,
 - субективно и спорно тълкуване на думи, понятия и формулировки в текста на решението на Комисията, които по своята същност са нееднозначни от езикова и/или общоприета гледна точка,
 - отдаване предпочитание на теоретични измерители на отделни финансови елементи, за които са налични фактически такива.
2. Второто основание е изведено от тълкуване от страна на ответника (и произтичаща от него финансова калкулация) на решение № 50-2004/28.5.2004 на Комисията във връзка с практическото прилагане на решението при използване на относително тегло (коефициент) за страната, чието тълкуване и калкулация жалбоподателят намира за погрешни
 - тълкуване и прилагане на относително тегло (коефициент) към конкретен елемент на финансовата калкулация в противоречие на самата същност и логика на този коефициент от гледна точка на финансово-икономическата теория и практика.

Жалба, подадена на 25 юли 2018 г. — Eurolamp/EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)

(Дело T-465/18)

(2018/C 341/35)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Eurolamp ABEE Eisagogis kai Emporias Lamptiron (Солун, Гърция) (представител: A. Argyriadis, dikigoros)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за регистрация като марка на Европейския съюз на словната марка „EUROLAMP pioneers in new technology“ — Заявка за регистрация № 16 180 879

Обжалвано решение: Решение на първи апелативен състав на EUIPO от 23 май 2018 г. по преписка R 1358/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да уважи жалбата,
- да отмени обжалваното решение,
- да приеме като изцяло допустима заявка № 16 180 879 за регистрация на марката като марка на Европейския съюз за всички заявени стоки,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 2017/1001;
- Нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 25 юли 2018 г. — Eurolamp/ EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)

(Дело T-466/18)

(2018/C 341/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Eurolamp ABEE Eisagogis kai Emporias Lamptiron (Солун, Гърция) (представител: A. Argyriadis, dikigoros)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за регистрация като марка на Европейския съюз на цветната фигуративна марка „EUROLAMP pioneers in new technology“, представляваща комбинация от следните цветове: зелено и черно — Заявка за регистрация № 16 180 821

Обжалвано решение: Решение на първи апелативен състав на EUIPO от 23 май 2018 г. по преписка R 1359/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да уважи жалбата,
- да отмени обжалваното решение
- да приеме за допустима заявка № 16 180 821 за регистрация на марката като марка на Европейския съюз за всички заявени стоки,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 2017/1001;
 - Нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент № 2017/1001.
-

Жалба, подадена на 30 юли 2018 г. — Audimas/EUIPO — Audi (AUDIMAS)

(Дело T-467/18)

(2018/С 341/37)

Език на жалбата: литовски

Страни

Жалбоподател: Audimas AB (Каунас, Литва) (представител: G. Domkutė-Lukauskienė, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Audi AG (Инголшат, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка „AUDIMAS“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 251 000

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 май 2018 г. по преписка R 2425/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да запази регистрация № 1 251 000 на марката на жалбоподателя „AUDIMAS“ за стоки и услуги от класове 18, 25 и 35 от Ницката класификация,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав (ако тази страна встъпи в настоящото производство) да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 26 юли 2018 г. — Battelle Memorial Institute/EUIPO (HEATCOAT)

(Дело T-469/18)

(2018/С 341/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Battelle Memorial Institute (Кълъмбъс, Охайо, Съединени щати) (представител: V. Brandreth QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „HEATCOAT“ — заявка за регистрация № 16 865 263

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 16 май 2018 г. по преписка R 36/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати направените от жалбоподателя разноски, включително разноските в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 95 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 7 август 2018 г. — Užstato sistemos administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Изображение на бутилка и стрела)

(Дело T-477/18)

(2018/C 341/39)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Užstato sistemos administratorius VšĮ (Вилнюс, Литва) (представител: I. Lukauskienė, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Берлин, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на бутилка и стрела) — заявка за регистрация № 14 481 519

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 май 2018 г. по преписка R 2203/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, с която е отменено решението на отдела по споровете от 21 август 2017 г., според което знаците създават различно общо впечатление, което изключва вероятността от объркване, и да остави в сила решението на отдела по споровете от 21 август 2017 г.,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 3 август 2018 г. — Multifit/EUIPO (Premiere)

(Дело T-479/18)

(2018/С 341/40)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Multifit Tiernahrungs GmbH (Крефелд, Германия) (представители: N. Weber и L. Thiel, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Premiere“ — заявка за регистрация № 16 660 383

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 28 май 2018 г. по преписка R 2365/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG